

Som Sagen herefter stod, havde jeg imidlertid altid Haab om en Overenskomst, saa jeg, ifømt sagt, gjerne vilde haveraft Haanden til at kunne begynde at arbejde, idet man saa senere havde kunnet diskutere Spørgsmaalet videre. Men der blev da sat den § 2 ind, som de Herre vilde se i Lovforslaget, der gjorde enhver Overenskomst umulig. Den siger nemlig: „Til Dækning af de ved nærværende Lov foranledigede Udgifter tilveiebringes en Skat paa Indtægt og Formue, der aarlig indbringer c. 3 Millioner Kroner. Ingen af de nævnte Udgifter kan afholdes, førend Loven om denne Skat er traadt i Kraft.“ Da Regjeringen ikke kunde modtage denne Paragraf, saa kaldt saa at sige Loven dermed fra vort Standpunkt. Min Stilling til denne Sag er altsaa nu den samme, som jeg indtog ved 3die Behandling i Folkethinget. Jeg tror, at hvad der af mig er foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, er aldeles nødvendigt for vort Forsvar i det Hele; der er Mere nødvendigt, men jeg antager, at dette er det, hvorom det først og fremmest bør dreie sig, og som, for ikke at foregribe den finansielle Stand, var fordelt paa 7 Aar, som et Tableau paa Bagsiden af mit oprindelige Forslag vil vise; det var beregnet paa firax at begynde, ogsaa paa Middelsgrundsførtet og i 4 Aar at fuldføre Alt undtaget sidstnævnte Fort, som med de Kræfter, vi have, ikke vil kunne tilendebringes i mindre end 7 Aar, og jeg vilde da forbeholde mig eller hvem, der til den Tid har dermed at gjøre, inden Udlobet af de 4 første Aar at fremkomme med de Forslag, jeg yderligere maatte anse for nødvendige til Landets Sikkerhed, som jo ogsaa vil bero paa de Midler, som dertil kunne anvendes. Jeg maa altsaa i det Væsentlige fastholde mit oprindelige Forslag, og idet jeg derfor forbeholder mig at stille Ændringsforslag om, at det foreliggende Lovforslag bringes i Overensstemmelse med det af mig forelagte, anbefaler jeg Sagen til det høie Thing.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag tillade mig at fremkomme med følgende Bemærkninger. Først maa jeg udtale, at den Omdannelse, som mit oprindelige Forslag har faaet i Folkethinget, naar jeg blot ser hen til de Beløb, der angaa Marineministeriet, ingenlunde har været uheldig. Naar § 2 bortfaldt, vilde jeg i og for sig for mit Vedkommende kunne være meget tilfreds med det, idet Alt, hvad jeg ønsker at faae, indholdes i Lovforslaget; men der er Bevillinger deri, som jeg, saaledes som Omstændighederne nu foreligge, ikke vil kunne modtage, da det derved vil gaa ud over andre Foranstaltninger, som maa anses for mere nødvendige. — Som den værende Krigsminister har bemærket, er dette Lovforslag, som det nu foreligger, fremkommet derved, at et Lovforslag, som han forelagde, og et andet, som jeg har

forelagt, ere samlede her, og endvidere er det optaget en Sum til Udviklingen af Flaadens Materiel. Jeg havde i det Lovforslag om Søværnets Ordning, som nu hviler i det andet Thing, foresat, at Flaaden i de første 10 Aar skulde faae en Udvikling, som fordrede en vis extraordinær Sum ud over det, der sædvanlig er anvendt til Nybygninger. Den paatænkte Anvendelse af denne Sum saavel som af den ordinære Nybygningskonto var nærmere angiven i Motiverne til det nævnte Lovforslag. Folkethinget har imidlertid anset det rigtigt, at denne Sum blev optagen i denne Lov, som jo skulde indeholde alle de forskellige Beløb, som i den nærmere Fremtid skulde medgaa til overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme. Jeg kan i saa Henseende ikke Andet end fuldkommen samstemme dermed. Der er ganske vist Grund til, at man — hvad enten det sker i to Love, een for Krigsministeren og een for Marineministeren, eller det sker i en samlet Lov — faar et samlet Overblik over Alt, hvad der saaledes paatænkes til Forsvarsvæsenets Fremme. Naar man nu vil sammenligne den Sum, som er opført her i Lovforslaget til Udvikling af Flaadens Materiel, med den Sum, som findes i Motiverne til Lovforslaget om Søværnets Ordning, vil det imidlertid ses, at Summen her i Lovforslaget er betydelig større end den i Motiverne anførte. Forskjellen angaar dog ikke det egentlige Sømateriel, med Hensyn til hvilket der er meget nøie Overensstemmelse. Det, som har bevirket, at Summen er bleven en Del større i det foreliggende Lovforslag, er, at det har været Thingets Mening — saaledes som det fremgaar af Udvalgsbetænkningen og Forhandlingen i Folkethinget — at der ogsaa af denne Sum skulde anvendes et betydeligt Beløb til de af Krigsministeren omtalte flydende Forter og Minestationer. Naar dette Beløb fradrages, vil der, som jeg bemærkede, være en nøie Overensstemmelse mellem, hvad jeg havde tænkt det rigtigt at anvende til Flaadens Udvikling i de første 10 Aar, og det Resultat, hvortil Folkethinget er kommet. — Med Hensyn til de omtalte flydende Forter vil jeg bemærke, at de danne en Del af et Projekt til et samlet Forsvar af Kjøbenhavn mod Søssiden. Forslaget gaar ud paa, at der skal opføres Stændæmninger paa Stubben og paa Saltholmsgrundene, at Løbene derimellem skulle spærres med Søminer, og det Samme skulde være Tilfældet nede i Drogden. For at kunne betjene disse Søminer, skulde der udlægges 4 flydende Minestationer imellem Stubben og Saltholmsgrundene og en flydende Minestation nede i Drogden. Dernæst skulde enhver af disse Minestationer forsynes med to spærre Kanoner, saaledes at den tillige blev et flydende Fort. Endelig hører det med til Planen, at Artilleriforparet styrkes ved et større Antal af Kanonbaade. Denne Plan har ganske vist ikke saa lidt for sig, og forskellige Kommissioner, som have behandlet denne